

[Til forsiden af retsinformation.dk](#)

2013/1 LSF 125

Offentliggørelsesdato: 31-01-2014

Miljøministeriet

[Vis mere...](#)

Senere ændringer til forskriften

Ændrer i/ophæver

[Sagsforløb 2013/1 LF 125](#)

- [Skriftlig fremsættelse af lovforslag](#)
- Lovforslag som fremsat
- [Udvalgsarbejde](#)

Den fulde tekst

Fremsat den 30. januar 2014 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om råstoffer, lov om miljøbeskyttelse

(flytning af myndighedskompetence fra kommunalbestyrelsen til henholdsvis staten og regionsrådet, som opfølgning på evaluering af kommunalreformen)

§ 1

I lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 27. maj 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 4. pkt., § 9, stk. 2, 1. pkt., § 10, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., § 11, stk. 1 og 2, § 32, stk. 1, 1. pkt., § 33 g, stk. 4, og to steder i § 33 i, stk. 1, ændres »kommunalbestyrelsen« til: »regionsrådet«.

2. I § 7, stk. 2, 3. pkt., § 9, stk. 2, 2. pkt., § 10, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 1. pkt., § 12, 1. pkt., § 27, stk. 1, § 31, stk. 1, og § 33 i, stk. 2, 1. pkt., ændres »Kommunalbestyrelsen« til: »Regionsrådet«.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 2. pkt., og § 31, stk. 4, ændres »kommunalbestyrelsens« til: »regionsrådets«.

4. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Regionsrådet skal ved fastsættelsen af vilkår om efterbehandling, jf. § 10, stk. 1, høre kommunalbestyrelsen. Høringsfristen er mindst 4 uger.«

5. I § 13, stk. 1, 1., 2., og 3. pkt., ændres »Kommunalbestyrelsens« til: »Regionsrådets«.

6. I § 13, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Regionsrådets afgørelse efter § 5 a kan, for så vidt angår retlige spørgsmål, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.«

7. § 13, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter til stk. 2.

8. I § 35, stk. 1, ændres »kommunalbestyrelsernes« til: »regionsrådenes«.

9. § 35, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

10. I § 36, stk. 2, udgår »eller kommunalbestyrelsens«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 66, stk. 5, ophæves.

§ 3

1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås det, at den særskilte bestemmelse om, at tilsynet med visse kommunale affaldshåndteringsanlæg føres af ministeren, ophæves. Bestemmelsen bliver overflødig, når godkendelseskompetencen med disse affaldsdeponeringsanlæg som følge af aftalen flyttes til miljøministeren med hjemmel i en eksisterende bemyndigelse. På samme måde bliver råstofloven ændret således, at kommunalbestyrelsens kompetence i henhold til råstofloven til at meddele tilladelse til indvinding af råstoffer på land, at føre tilsyn samt at sikre overholdelsen af vilkår flyttes til regionsrådet.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre den aftale, som regeringen (S, SF, R) den 26. juni 2013 indgik med Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om rammer for justering af kommunalreformen for så vidt angår natur- og miljøområdet.

Lovforslaget indeholder de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for at gennemføre denne aftale.

2. Baggrunden for lovforslaget

Kommunalreformen trådte i kraft den 1. januar 2007. Med kommunalreformen blev de grundlæggende rammer for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark reorganiseret.

I regeringsgrundlaget Et Danmark, der står sammen fra oktober 2011 er det anført, at regeringen vil foretage en evaluering af kommunalreformen og den nuværende arbejdsdeling mellem kommuner, regioner og stat.

På den baggrund nedsatte regeringen den 9. februar 2012 et udvalg, som skulle evaluere kommunalreformen med det formål at undersøge mulighederne for bedre at understøtte en effektiv og moderne offentlig sektor, der leverer ydelser af høj kvalitet, og som er rustet til fremtidens udfordringer.

Udvalget afgav i marts 2013 en rapport om udvalgets evaluering af kommunalreformen med særligt fokus på blandt andet miljøområdet, herunder området for godkendelse og tilsyn samt kompetencefordelingen mellem kommunerne og regionerne inden for råstofområdet.

Udvalget har i rapporten belyst sammenhængen mellem regionsrådets og kommunalbestyrelsens kompetencer inden for råstoflovens bestemmelser om indvinding på land. Regionsrådet har i henhold til råstofloven kompetencen til kortlægning og planlægning af råstofressourcerne på land, herunder udlægning af graveområder. Ved at flytte kompetencen til at meddele tilladelser til indvinding af råstoffer fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet vil den tætte kobling mellem planlægning og meddelelse af konkrete tilladelser i regionalt regi give mulighed for ændret balance mellem overordnede råstofhensyn og lokale interesser. Det fremgår af rapporten, at der indvindes råstoffer i ca. 70 kommuner, og at der på landsplan skønnes at være ca. 70 ansøgninger pr. år. Flytning af kompetencen til at meddele tilladelse til råstofindvinding på land til regionsrådet, vil således give regionerne en højere sagsfrekvens med mulighed for stordriftsfordele, større faglige miljøer, der kan bidrage til en mere ensartet og smidig sagsbehandling, og der vil ud fra en samlet vurdering kunne ske en styrkelse af kompetencerne på området. Udvalget anfører endvidere i deres rapport, at regionsrådet allerede har kompetencen til at træffe afgørelse om tilførsel af jord

til råstofgrave, hvilket relaterer sig til indvindingstilladelsen – særligt indvindingstilladelsens vilkår om efterbehandling.

I det tilfælde, hvor tilladelseskompetencen flyttes til regionerne, bemærker udvalget, at råstoflovens samordningsforpligtelse overgår til regionerne, hvilket vil indebære et tæt samarbejde mellem kommunerne og regionerne. I samme forbindelse bemærkes det også i rapporten, at det bør overvejes, hvorvidt regionerne tilmed bør være VVM-myndighed (vurderinger af virkninger på miljøet), således at VVM-kompetencen følger tilladelseskompetencen på samme måde, som når staten som godkendelsesmyndighed skal gennemføre VVM-vurderingen.

Ved flytning af kompetencen fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet skal det sikres, at der i tilstrækkelig grad tages hensyn til øvrige interesser, herunder natur og miljø, og at det ikke medfører tab af synergi til andre kommunale arbejdsopgaver.

For så vidt angår affaldsdeponeringsanlæg, fremgår det af udvalgets rapport, at udvalgets overvejelser tog udgangspunkt i de ca. 125 kommunale affaldsdeponeringsanlæg og de 15 privatejede anlæg, som staten fører tilsyn med, og som svarer til de listevirksomheder, som er omfattet af bilag 1, listepunkt 5.4., til bekendtgørelse nr. 1454 af 20. december 2012 om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen). I rapporten har udvalget anført, at den delte myndighedskompetence i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med affaldsdeponeringsanlæg kan være u hensigtsmæssig. Udvalget peger for det første på, at det kan være vanskeligt for kommunerne at følge med i statens tilsynsaktiviteter og virksomhedernes egenkontrol. For det andet peger udvalget på, at der kan være uenighed mellem staten og en kommune i vurderingen af, om en ændring af et affaldsdeponeringsanlæg udløser et krav om godkendelse. Og endeligt peges der på, at det kan være svært at opbygge og vedligeholde de særlige miljømæssige kompetencer, som kræves, med så få affaldsdeponeringsanlæg pr. kommune.

Regeringen fulgte i juni 2013 op på udvalgets evaluering med Bedre kvalitet og samarbejde – Opfølgning på evaluering af kommunalreformen. Heri fremlagde regeringen et udspil om opfølgning på evaluering af kommunalreformen, hvor fokus i forhold til miljø er faglighed og effektivitet.

På baggrund af udvalgets rapport og regeringens udspil om opfølgning på evaluering af kommunalreformen indgik regeringen den 26. juni 2013 aftale med Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om rammer for justering af kommunalreformen på natur- og miljøområdet. For så vidt angår affaldsdeponeringsanlæg er det i aftalen anført, at godkendelse af disse anlæg flyttes fra kommunerne til staten. Inden for råstofområdet er det anført, at kompetencen til meddelelse af tilladelser til indvinding af råstoffer på land, skal overføres fra kommunerne til regionerne.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Råstofloven

3.1.1. Gældende ret

Ifølge råstoflovens § 7, har kommunalbestyrelsen kompetencen til at meddele tilladelse m.v. til råstofindvinding på land og i henhold til § 31 at påse, at de regler, der er udstedt i henhold til loven, efterkommes og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes. Kommunalbestyrelsen er i deres administration af loven bundet af råstofplanen. Regionsrådet har, jf. råstoflovens § 5 a, kompetencen til at udføre en råstofkortlægning og en planlægning for råstofområdet, som skal udmønte sig i en bindende råstofplan, som skal omfatte en periode på mindst 12 år.

Den delte kompetencefordeling mellem regionerne og kommunerne blev indført i forbindelse med kommunalreformen, jf. lov nr. 566 af 24. juni 2005 om ændring af råstofloven (udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår råstofplanlægning- og indvinding på land), hvor amtsrådets opgaver blev fordelt mellem kommunerne og regionerne med virkning fra 1. januar 2007. Herefter fik regionsrådet kompetencen til kortlægning og planlægning af råstofferne på land, hvilket skulle udmønte sig i en råstofplan med en varighed på mindst 12 år. Kommunalbestyrelsen fik kompetencen til at meddele tilladelser og føre tilsyn med råstofindvinding på land.

Ændringsloven var en opfølgning på den daværende regerings aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om kommunalreformen, hvor de grundlæggende principper for arbejdsdelingen mellem kommunerne, regionerne og staten inden for natur- og miljøområdet blev nærmere beskrevet i kapitel 13.

Et centralt element i kommunalbestyrelsens sagsbehandling ved en ansøgning om råstofindvinding er kommunalbestyrelsens lovbestemte samordningspligt, jf. råstoflovens § 8, som fastætter, at en ansøgning om råstofindvinding tillige gælder som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning til råstofindvinding. En række af de tilladelser, som falder under samordningspligten, hører under kommunalbestyrelsens kompetence, herunder afgørelser efter vandforsyningsloven, naturbeskyttelsesloven, miljøbeskyttelsesloven og lov om offentlige veje. Derudover vil der skulle indhentes tilladelse fra den relevante myndighed efter anden lovgivning, f.eks. Trafikstyrelsen, Vejdirektoratet, Kulturstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen.

Tilladelse til indvinding af råstoffer skal indeholde en række obligatoriske vilkår, som følger af råstoflovens § 10. Heriblandt skal tilladelsen indeholde vilkår om indretning af virksomhedens drift og efterbehandling med henblik på at begrænse miljømæssige gener og forebygge forurening af grundvandet. Der skal endvidere udarbejdes en plan, som indeholder hovedelementerne for indvindingen og efterbehandlingen, og endelig skal ansøger stille økonomisk sikkerhed for efterbehandlingen, der afspejler de fastsatte krav. Tilrettelæggelsen af indvindingen og efterbehandlingen vil ofte have nær sammenhæng og være gensidigt afhængige, f.eks. vil vilkår om skrænthædning være et centralt element i både grave- og efterbehandlingsplanen.

3.1.2. Lovforslaget

Lovforslaget indeholder et forslag om, at kommunalbestyrelsens kompetence i henhold til råstoflovens § 7, og deraf følgende bestemmelser overgår til regionsrådet. Flytningen af kompetencen fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet medfører ingen ændringer i forhold til indvindingstilladelsens indhold. Regionsrådet vil således også overtage samordningspligten i henhold til råstoflovens § 8, hvilket vil indebære et tæt samarbejde mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen om tilladelser efter vandforsyningsloven, naturbeskyttelsesloven og miljøbeskyttelsesloven m.fl., som fortsat hører under kommunalbestyrelsens kompetence.

Det foreslås, at der i relation til råstoflovens vilkår om efterbehandling, jf. råstoflovens § 10, indføres en lovbestemt pligt for regionsrådet til at høre kommunalbestyrelsen, således at kommunalbestyrelsen inddrages i forbindelse med fastsættelse af vilkår om efterbehandling, som har nær sammenhæng med kommunalbestyrelsens planlægning. Derudover er vilkår om efterbehandling fortsat et vilkår, der i høj grad bygger på lodsejers ønsker for den fremtidige anvendelse af arealet.

Det er hensigten, at regionsrådet skal overtage kommunalbestyrelsens kompetence i henhold til VVM-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1510 af 15. december 2010 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljø (VVM) i medfør af lov om planlægning. Flytning af VVM-kompetencen fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet vil svare til de tilfælde, hvor staten er VVM-myndighed, jf. VVM-bekendtgørelsens §§10-11, og der vil med flytning af kompetencen ikke blive ændret på, hvornår der indtræder VVM-pligt i forbindelse med tilladelse til indvinding af råstoffer. Regionrådets overtagelse af VVM-kompetence kan ske ved en ændring af VVM-bekendtgørelsen.

Regeringens aftale om rammer for justering af kommunalreformen på natur- og miljøområdet gennemføres med virkning fra den 1. juli 2014, hvorfor det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014. Det foreslås at samtlige igangværende sager overgår til regionsrådet fra dette tidspunkt, hvorefter regionsrådet træffer afgørelse. Endeligt forudsættes det, at regionsrådet overtager tilsynskompetencen i forhold til allerede meddelte indvindingstilladelser.

Statens kompetence vedrørende kortlægning, planlægning og meddelelse af tilladelser til råstofindvinding på søterritoriet og kontinentalsoklen, er ikke omfattet af dette forslag til ændring af råstofloven.

3.2. Miljøbeskyttelsesloven

3.2.1. Gældende ret

Med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 40 er det i § 5, stk. 1, i godkendelsesbekendtgørelsen fastsat, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at meddele godkendelse af nye kommunale og fælleskommunale affaldsdeponeringsanlæg og ændringer på eksisterende anlæg. Det følger af godkendelsesbekendtgørelsens § 6, der er udstedt med hjemmel i lovens § 66, stk. 5, at staten har ansvaret for at føre tilsyn med bl.a. disse anlæg.

Den delte myndighedskompetence mellem kommunalbestyrelsen og staten i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med kommunale og fælleskommunale affaldsdeponeringsanlæg blev indført med kommunalreformen, jf. lov

nr. 569 af 24. juni 2005 om ændring af miljøbeskyttelsesloven (udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organiseringen af myndigheder m.v.).

Ændringsloven var en opfølgning på den daværende regerings aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om kommunalreformen, hvor de grundlæggende principper for arbejdsdelingen mellem kommunerne, regionerne og staten inden for natur- og miljøområdet blev nærmere beskrevet i kapitel 13. Her fremgår det, at staten skulle tage sig af helt særlige myndighedsopgaver. Der var således enighed om, at staten skulle tage sig af tilsynet med kommunale affaldsbortskaffelsesanlæg, der har størst forureningspotentialer. Ændringsloven indeholder endvidere i lovbemærkningerne nogle hovedprincipper for fordelingen af godkendelseskompetencen mellem kommunerne og staten (se afsnit 2 i de almindelige bemærkninger til ændringsloven og bemærkningerne til § 1, nr. 28, jf. L 91, FT 2004-5, 2. samling).

Hvad angår private affaldsdeponeringsanlæg ligger ansvaret for at meddele godkendelse af nye anlæg og ændringer på eksisterende anlæg som udgangspunkt hos kommunalbestyrelsen, som også har ansvaret for at føre tilsyn med anlæggene. I forhold til eksisterende private affaldsdeponeringsanlæg ligger ansvaret for at meddele godkendelse af ændringer og tilsyn med anlæggene imidlertid i praksis hos staten. Dette kommer sig af, at de eksisterende private affaldsdeponeringsanlæg er biaktiviteter på større virksomheder, som staten i medfør af godkendelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 2, har ansvaret for at godkende og føre tilsyn med. Hertil kommer affaldsdeponeringsanlæg, hvor ministeren efter ansøgning har overført myndighedskompetencen til staten.

Ved lov nr. 423 af 10. maj 2011 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om miljøbeskyttelse blev der indført en mulighed for at henlægge miljøgodkendelseskompetencen til miljøministeren efter kapitel 5 for flere virksomheder, end der var forudsat i forarbejderne til den dagældende miljøbeskyttelseslovs § 40 (se de specielle bemærkninger til § 40, stk. 1, 2. pkt., i forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om miljøbeskyttelse (L 164, FT 2010-11)).

Der er således i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 40, stk. 1, 2. pkt., hjemmel til at henlægge kompetencen til at meddele miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 til miljøministeren for så vidt angår affaldsdeponeringsanlæg.

3.2.2. Lovforslaget

Lovforslaget indeholder et forslag om at ophæve miljøbeskyttelsesloven § 66, stk. 5, som bestemmer, at tilsynet med visse kommunale affaldshåndteringsanlæg ligger hos miljøministeren, og at ministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Forslaget er en konsekvens af regeringens ønske om at opgive den delte myndighedskompetence med hensyn til disse anlæg.

Med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven § 40, stk. 1, 2. pkt., agter miljøministeren at fastsætte regler i godkendelsesbekendtgørelsen, hvorefter godkendelseskompetencen for alle affaldsdeponeringsanlæg omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, listepunkt 5.4., flyttes fra kommunalbestyrelsen til staten. Tilsyns- og godkendelseskompetencen med mindre deponeringsanlæg, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, forbliver hos kommunerne.

For de få øvrige affaldshåndteringsanlæg, der også i dag er underlagt delt kompetence, vil tilsyns- og godkendelseskompetencen blive samlet hos kommunerne.

Bestemmelsen i § 66, stk. 5, bliver herefter overflødig, fordi den på nær få affaldshåndteringsanlæg i praksis kun vedrører affaldsdeponeringsanlæg, og fordi det allerede af miljøbeskyttelseslovens § 66, stk. 2, følger, at staten er tilsynsmyndighed, hvis godkendelseskompetencen er henlagt til staten i medfør af en bekendtgørelse udstedt i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 40.

Regeringens aftale om rammer for justering af kommunalreformen på natur- og miljøområdet gennemføres med virkning fra den 1. juli 2014, hvorfor det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 2014. Det er hensigten, at igangværende sager færdigbehandles i kommunerne og at ansøgninger sendt efter den 1. juli 2014 behandles af staten.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det følger af »Aftalen om rammer for justering af kommunalreformen«, at lovforslaget holdes inden for de

eksisterende økonomiske rammer for strukturreformen. Ændringer i opgavefordelingen i forbindelse med de aftalte justeringer vil blive gennemført ud fra princippet om, at ændringen er udgiftsneutral, og at ressourcerne følger opgaverne.

Derfor er det Miljøministeriets vurdering, at der skal overføres ressourcer fra kommunerne til staten svarende til, hvad kommunerne på nuværende tidspunkt samlet anvender på opgaven med at miljøgodkende de affaldsdeponeringsanlæg, hvor godkendelseskompentencen som følge af aftalen skal overføres til staten. Ressourceforbruget i kommunerne vil blive modregnet de brugerbetalingsindtægter, som med flytning af opgaven også flyttes fra kommunerne til staten.

På samme måde skal der overføres ressourcer fra kommunerne til regionerne svarende til, hvad kommunerne på nuværende tidspunkt anvender på opgaven med at meddele tilladelse til indvinding af råstoffer.

Miljøministeriet vurderer, at der ikke ved ændringen af myndighedskompetencen i forhold til affaldsdeponeringsanlæg eller råstofområdet vil ske en besparelse i resourceforbruget, men at ændringen på sigt vil kunne medføre en vis effektivisering.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ændringen af myndighedskompetencen i forhold til de større affaldsdeponeringsanlæg vurderes ikke at medføre ændringer i de økonomiske byrder for erhvervslivet. Ændringen vil medføre, at opgaver med de større affaldsdeponeringsanlæg samles i staten. Dette indebærer en forenkling, idet der herefter kun er én miljømyndighed at forholde sig til. Ændringerne af myndighedskompetencen ved meddelelse af tilladelser til indvinding af råstoffer på land har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Ændringen af myndighedskompetencen i forhold til de større affaldsdeponeringsanlæg er en forenkling for borgerne, idet der kun bliver én miljømyndighed at forholde sig til. Ændringerne af myndighedskompetencen ved meddelelse af tilladelser til indvinding af råstoffer på land vil ligeledes betyde, at råstofområdet samles hos en myndighed.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Udkast til lovforslaget har i perioden 18. november til 13. december 2013 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: 92-gruppen for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Affald Danmark, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Asfaltindustrien, Aquacircle, Biodynamisk Forening Bygge- Anlægs- og Trækartellet, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, Center for Miljø, CO Industri, DAKOFA, Danmarks Landbounngdom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks private vandværker, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Råstoffer, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, Dansk Industri I, DS Håndværk & Industri, EnviNa, Eurofins, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi A/S, KU Life, Kyst, Land & Fjord, Landbrug & Fødevarer, Natur og Ungdom, NOAH, RenoSam, RUC (Roskilde Universitetscenter), Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uniscrap, Verdensnaturfonden, Videntcentret for Landbrug, Økologisk Landsforening, Bjerrum & Jensen, BG Stone, DanShells Flintholm Sten og Grus Aps, Kroghs A/S, MSE Grus og Sten A/S, NCC Roads A/S, Næstved Sten og Grus APS, Ole Askehave A/S, Rederiet Peter Rohde A/S, Rohde Nielsen A/S, Sibelco Nordic A/S, Svendborg Uddybning, Storebælt Sten og Grus A/S, Thyborøn Nordsø Ral, Tornby Mørtelværk, Troels Jørgensen A/S, Østerild Grusværk.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen for staten. Det forventes at lovforslaget har positive konsekvenser for regionerne.	Ingen for staten. Det forventes, at lovforslaget har negative konsekvenser for kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen Lovforslaget vil have positive konsekvenser for kommunerne, idet kommunerne fritages for administrative opgaver.	Ingen Lovforslaget har negative konsekvenser for regionerne, som ved lovforslaget påføres administrative opgaver.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2, 3 og 5

Det foreslås, at den konkrete kompetence til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med indvinding af råstoffer overflyttes fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet. Dette indebærer, at regionsrådet generelt overtager kommunalbestyrelsens beføjelser.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse, der pålægger regionsrådet en obligatorisk høring af kommunalbestyrelsen angående tilladelsens vilkår om efterbehandling. Bestemmelsen skal sikre, at kommunalbestyrelsen inddrages i fastsættelse af vilkår om efterbehandling, som har nær sammenhæng med kommunalbestyrelsen øvrige planlægning. Det er regionsrådet der fastsætter høringsperioden i den enkelte sag, men høringsperioden skal mindst være fire uger.

Til nr. 6

Det foreslås, at ændre »kommunalbestyrelsen« til »regionsrådet«, idet overflytning af kompetencen til at meddele tilladelse efter loven fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet indebærer, at det fremover alene er regionsrådets afgørelser, der kan påklages. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af lovforslagets nr. 7, og tilsigter ikke at ændre den hidtil gældende retstilstand, hvorefter regionsrådenes endelige vedtagelse af en råstofplan, for så vidt retlige spørgsmål, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve § 13, stk. 2, idet der med overflytning af myndighedskompetencen fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet ikke længere er behov for at sondre mellem regionsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelser.

Til nr. 8

Det foreslås, at § 35, stk. 1, ændres således, at bestemmelsen omhandler regionsrådene samt at § 35, stk. 2, ophæves. Efter den gældende § 35 kan miljøministeren udstede nærmere regler om kommunalbestyrelsens administration af lovens § 7. Da kompetencen til meddelelse af tilladelse om indvinding nu flyttes til regionsrådet, vil ministerens beføjelser i stedet angå regionsrådets administration af § 7.

Til nr. 9 og 10

Forslaget om overflytning af kompetencen til at meddele tilladelse om indvinding af råstoffer fra kommunalbestyrelsen til regionsrådet indebærer, at miljøministerens beføjelser efter § 35, stk. 2, til at udstede regler om kommunalbestyrelsens samarbejde med andre myndigheder ikke vil være nødvendige. Det samme gælder for så vidt angår miljøministerens adgang i henhold til § 36, stk. 2, til at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at ophæve § 66, stk. 5, om at miljøministeren fører tilsyn med visse kommunale affaldshåndteringsanlæg, og at ministeren fastsætter nærmere regler herom. Bestemmelsen er udmøntet i godkendelsesbekendtgørelsens § 6.

Forslaget er en konsekvens af, at myndighedskompetencen i forhold til store affaldsdeponeringsanlæg samles i staten. Samling af myndighedskompetencen for disse anlæg i staten vil rent praktisk ske ved udstedelse af en bekendtgørelse, der, med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 40, 2. pkt., flytter godkendelseskompetencen fra kommunalbestyrelsen til staten for så vidt angår godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, listepunkt 5.4 om affaldsdeponeringsanlæg. Tilsyns- og godkendelseskompetencen med mindre deponeringsanlæg, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, forbliver hos kommunerne.

Overførsel af godkendelseskompetencen for de store affaldsdeponeringsanlæg til staten vil overflødiggøre den nuværende § 66, stk. 5, fordi bestemmelsen på nær få affaldshåndteringsanlæg i praksis kun vedrører disse anlæg, og fordi det allerede følger af den almindelige regel i lovens § 66, stk. 2, at miljøministeren også fører tilsyn med de bestående listevirksomheder, som ministeren har godkendelseskompetencen for.

Miljøministeren vil foretage de nødvendige ændringer i godkendelsesbekendtgørelsen med henblik på, at de kan træde i kraft samtidig med, at den foreslåede ændring af miljøbeskyttelsesloven træder i kraft den 1. juli 2014. Det forventes udmøntet i bekendtgørelsen på den måde, at igangværende sager om godkendelse færdigbehandles i kommunerne, og at ansøgninger indsendt efter den 1. juli 2014 behandles af staten.

Til § 3

Regeringens aftale om rammer for justering af kommunalreformen på natur- og miljøområdet gennemføres med virkning fra den 1. juli 2014, hvorfor det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende ret	Lovforslaget
	§1
	I lov om råstoffer, jf. lovebekendtgørelse nr. 657 af 27. maj 2013, som ændret ved lov nr. 1631 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:
§ 7. Erhvervsmæssig indvinding af råstoffer og	1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 4. pkt., § 9, stk.

etablering af anlæg på indvindingsstedet til brug for indvindingen må kun ske efter tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Tilladelse til indvinding på strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan kun meddeles med tilslutning fra Kystinspektoret.

Stk. 2. Ikke-erhvervsmæssige indvindinger på mere end 200 m³ årligt og prøvegravninger på mere end 200 m³ skal anmeldes til kommunalbestyrelsen, inden indvindingen eller prøvegravningen påbegyndes. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om indvindingsområdet samt arten, mængden og anvendelsen af råstoffet. Kommunalbestyrelsen kan inden 4 uger efter, at anmeldelsen er modtaget, stille vilkår for indvindingen eller prøvegravningen. På strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan kommunalbestyrelsen til enhver tid forbyde yderligere indvinding eller stille særlige vilkår for indvindingen.

§ 9 , Stk. 2. Inden for det område, som tilladelsen omfatter, kan der indvindes andre råstoffer eller større mængder end angivet i tilladelsen, såfremt der sker anmeldelse til kommunalbestyrelsen inden 4 uger efter, at den pågældende indvinding er påbegyndt. Kommunalbestyrelsen kan, inden 4 uger efter at anmeldelsen er modtaget, forbyde videre indvinding, der strider mod den meddelte tilladelse eller stille særlige vilkår for indvindingen.

§ 10 , Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 4. Sikkerhedsstillelsen som nævnt i stk. 1, nr. 2, skal dække kommunalbestyrelsens udgifter til efterbehandling ved en selvhjælpshandling, jf. § 33, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, hvis grundlaget for beregningen ændres væsentligt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen foranlediger, at vilkår om efterbehandling tinglyses på ejendommen for ejerens regning. Reviderede vilkår som følge af forbud efter § 52 i lov om forurennet jord tinglyses dog for kommunalbestyrelsens regning.

2, 1. pkt., § 10, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., § 11, stk. 1 og 2, § 32, stk. 1, 1. pkt., § 33 g, stk. 4, og to steder i § 33 i, stk. 1, ændres »kommunalbestyrelsen« til: »regionsrådet«.

2. I § 7, stk. 2, 3. pkt., § 9, stk. 2, 2. pkt., § 10, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 1. pkt., § 12, 1. pkt., § 27, stk. 1, § 31, stk. 1, og § 33 i, stk. 2, 1. pkt., ændres »Kommunalbestyrelsen« til: »Regionsrådet«.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 2. pkt., og § 31, stk. 4, ændres »kommunalbestyrelsens« til: »regionsrådets«.

4. Efter § 10, indsættes:
»§ 10 a. Regionsrådet skal ved fastsættelse af vilkår om efterbehandling, jf. § 10, stk. 1, høre kommunalbestyrelsen. Høringsfristen er mindst 4 uger.«

§ 13. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven eller regler fastsat i medfør af loven kan, for så vidt angår forekomster på landjorden, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet efter §§ 15 og 16.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter kapitel 7 a kan dog påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 7, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 11 kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 27. Kommunalbestyrelsen kan ekspropriere fast ejendom, der ikke tilhører staten, og rettigheder over sådan ejendom, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at realisere en planlægning til fremme af de formål, der er nævnt i § 1.

§ 31. Kommunalbestyrelsen påser for så vidt angår råstofindvinding på landjorden, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes, at påbud eller forbud efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af kommunalbestyrelsens tilsynsvirksomhed.

§ 32. Miljøministeren og kommunalbestyrelsen eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter samt skibe eller andet indvindingsmateriel for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem i medfør af denne lov, herunder for at foretage undersøgelser af betydning for lovens formål. Legitimation skal forevises efter anmodning.

§ 33, Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forelægge et udkast til afgørelse efter stk. 1 med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljøministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljøministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 33 i. I sager, hvor kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, sender kommunalbestyrelsen afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det

5. I § 13, stk. 1, 1., 2., og 3. pkt., ændres »Kommunalbestyrelsens« til: »Regionsrådets«.

6. I § 13, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Regionsrådets afgørelse efter § 5 a, kan for så vidt angår retlige spørgsmål, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet efter §§ 15 og 16.«

7. § 13, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter til stk. 2.

materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljøministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

§ 35. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsernes administration af § 7.

Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre fastsætte regler for samarbejdet mellem regionsrådet og andre myndigheder. Det samme gælder for samarbejdet mellem kommunalbestyrelserne og andre myndigheder.

§ 36. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilladelser efter § 7, stk. 1, i nærmere angivne tilfælde af mere vidtrækkende betydning meddeles af ministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan beslutte at overtage regionsrådets eller kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning.

8. I § 35, stk. 1, ændres »kommunalbestyrelsernes« til: »regionsrådenes«.

9. I § 35, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

10. I § 36, stk. 2, udgår: »eller kommunalbestyrelsens«

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved lov nr. 1631 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 66...

Stk. 5. Ministeren fører endvidere tilsyn med visse kommunale affaldshåndteringsanlæg. Ministeren fastsætter nærmere regler herom.

1. § 66, stk. 5, ophæves

§ 3

1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.